

Albina

REVISTĂ - POPULARĂ

ă p a r e
în fie care Duminecă.

Comitetul de Redacție:

- Ioan Kalinderu
- P. Gârboviceanu
- G. Coșbuc
- Colonel P V Năsturel
- G. Adamescu
- I. Țeșcu
- P. Dulfu
- V S Moga
- N Nicolaescu
- Gr Teodossiu
- Const. C. Pop.-Tașcă.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală TOMA BRĂTULESCU

București, Calea Griviței No. 145 (îngă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone așe, *brillantine*, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomeți de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream, de la princesse și cosmetice igienice, piepini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete

Articole pentru menajă, ca : ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifone cu cari se prepară ape gazose, alcool și sistematice mașine pentru spirit denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, nătalina iefină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sirmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburile așe, rădăcini, scôrțe, frunze, flori și semințe pentru cėiuri, in și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat uleiă din ficat de morun pentru cura de őrănă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane.

Bogat asortiment de cauducărle și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetriciei și Chirurgiei, Opticeii și Dentisticeii, ca : vată și tifone, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectore și sistematice irigatore pentru Mose și Lehuse, pompe trage-lapte și hiberone, plosci și lighene de porțelan, specule, ață de mătase și ace, seringi, sonde, aparate inhalatore, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru dōmna și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverisatore și vaporisatore, preservative, suspensore thermometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu platină, faianță și porțelan, ochelari, forșeci și clești.

Acastă Droguerie are organizat un serviciu special pentru ducerea acasă a obiectelor cumpărate sau comandate în capitală, cum și un serviciu de expediție deosebit pentru provincie.

Pentru d-nii profesori și profesore, institutori și institutore, invetatori și invetatore, cum și pentru toti abonatii revistei «Albina» cari vor presentă alăturatul cupon, se vor face prețuri scădute la tote articolele trebutoare.

Cupon de reducere pentru
„Albina“

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvîntul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard

SUMARUL:

Cuvîntarea M. S. Regelui rostită la Academia Română în ședința de la 21 Martie 1904. — Gh. Manolescu, Lucerna. — V. S. Moga, Revista agricolă și economică. — D. Teleor, O boerire sub regulamentul organic. — De pe Domeniile Coronei. — Informațiuni. — De la sate. — A. A. Naum, Din literatura populară. — Societați economice la sate. — La care vîrstă e mai frumoasă femeia.

Sfaturi: Cum facem să nu mai fumeze lămpile. — Contra furnicilor la pomi.

Ilustrații: M. S. Regele pe câmpul de luptă. — Podul de la Corabia (1877). — Al II-lea cîntier al M. S. Regelui la Poradim.

Cuvîntarea M. S. Regelui

Rostită la

Ședința Academiei în ziua de 21 Martie 1904.

NICOPOLE

1396-1877-1902.

„Cuvîntarea caldă, cu care membrii Academiei mă întămpină, găsește un viu răsănet în inima mea și mulțumesc pentru sentimentele de dragoste și de credință ce mi le roștiți astăzi, ca în tot-deauna.

Nu pot arăta mai vedit necurmatul meu interes pentru activitatea Academiei, de cât aducîndu-i lucrări și documente de un interes istoric pentru Țară, și luând ast-fel o parte oarecare la munca ei folositoare.

Măgulițoarea primire ce Academia a făcut comunicărilor mele anterioare mă îndemnă a nădăjdui că și de astă dată va asculta cu interes ochirea ce doresc a arunca asupra a două epoci — una foarte depărtată, în care un strămoș al meu se afla în luptă sub stindardele creștinătății alătura cu un mare Domn Român, — alta recentă, care pôte fi privită ca o încoronare a celei d'întăiu.

Aceste evenimente s'au desfășurat în jurul vechei cetăți Nicopole, care presintă ast-fel pentru mine un îndoit interes, căci sub zidurile sale s'au strâns acele legături de prietenie între regele Sigismund al Ungariei și Comitele Frederic VI de Zollern, care a întemeiat mărirea Casei mele, și tot acolo, după cinci secole aprópe, urmașii lui Mircea, răsbumând pe strămoșii lor, au început lupta de desrobire care a întemeiat Regatul Român.

Mircea-cel-Bătrân — cu drept cuvînt numit și cel Mare — este în acest trecut depărtat figura cea mai impunătoare a nómului românesc: faima faptelor sale gloriose, străbătînd peste hotare, deșteptă pentru întâia órá interesul lumii apusene asupra Țării. Alătura cu cele mai falnice armate străine și ca vrednic aliat, el face să strălucescă vitejia ostașului român pe câmpiile de la Rovine și Nicopole; iar lucru de neuitat, el stabilește de atunci dreptul nostru asupra Dobrogei, realipită prin răsboiul pentru neatárnare și acum de-apurarea nedăspărțită de trupul României.

*

Sigismund, fiul împăratului Carol IV al Germaniei, do bândesce prin moștenire în anul 1378 marchisatul de Brandemburg, iar prin căsătoria sa cu Maria, fiica regelui Ludovic-cel-Mare al Poloniei și Ungariei, primesce în anul 1387 tronul Ungariei, drept zestre.

Cu câți-vă ani mai înainte împăratul Carol dăduse în căsătorie pe fiică-sa Margareta, Comitelui Ioan de Zollern, frate mai mare al Comitelui Frederic VI de Zollern, despre care va fi vorba mai la urmă.

Situația lui Sigismund în Ungaria eră foarte grea: fierberile interioare, dușmânia aristocrației maghiare în contra lui, și mai ales primejdia gróznică ce amenința regatul său prin apropierea Turcilor, care cucerise dejă tóte cetățile de pe malul drept al Dunărei, îl siliră a-și căută în afară aliați și bani. Mai întâiu el vinde marchisatul de Brandemburg vărului său Jodocus, margrav al Moraviei, pe 20.000 galbeni. Apoi spre a câștigă timp, trimete Sultanului Baiazid o solie cu scop de a-l îmblândi. Precum se scie, solia lui Sigismund fu primită cu cuvinte trufașe, care nu lăsaū nici o îndoelă despre gândurile lui Baiazid.

Vedînd că răsboiul nu póte fi înlăturat, Sigismund alcătui de îndată o mare misiune, cu arhiepiscopul de la Strigon (Gran) în frunte, însărcinînd-o de a îndemná creștinătatea la un răsboiu de mântuire în contra necredincioșilor.

Acéstă misiune porni la regele Carol VI al Franței, la Ducele Filip al Burgundiei, la Veneția, la ducii și principii germani, în fine la Papa Bonifaciū IX, spre a-l rugă să proclame o nouă cruciadă.

Pericolul de care creștinătatea eră amenințată inflăcăra popórele apusene și deșteptă, în Franța și Burgundia mai

ales, un adevărat fanatism. Duciî, principii și comiții se dicară spre a luptă alătura cu Unguriî.

Dându-și sēma că turcii nu vor întărđiă a deschide vrăș-mășile, Regele Sigismund se duce, la începutul anului 1395, în Transilvania spre a se pregăti pentru o campanie de primă-vară. El poftesce la o întrunire la Brașov pe Mircea, care se grăbesce a luă înțelegere cu Regele Ungariei și încheie un tractat prin care se hotăresce ca ori-când Sigismund va conduce în persōnă armatele sale în contra Turcilor, el, Mircea se îndatoresce a veni și dînsul cu tōtă puterea sa armată, iar cînd armatele vor fi comandate de un alt șef, atuncea Mircea va trimite numai trupele sale bine înzestrate cu tōte cele de trebuință. În ambele casuri se asigură armatei Unguresci libera trecere prin Țara Romănescă, care va îngrijii de traiul și transporturile ei, sub condițiunea ca totul să fie plătit. Mircea Vodă deveniă ast-fel aliatul regelui Ungariei și-i asigură un sprijin prețios pentru lupta ce se pregătiă.

Partea a doua a acesuî tractat amintesce nevrënd tractatul încheiat între Rusia și România în ajunul rēboiului de la 1877. Deși acest din urmă nu stipulă o alianță, totuși faptul că trupele ambelor state aū purtat lupta împreună îi dă o însemnătate mult mai mare de cāt cuprinsul sēu.

În luna Mai, Sigismund pornesce cu armata sa, întră în Țara Romănescă prin trecētorile de la Bran și urmēză drumul dea lungul Oltului spre Dunăre, împreună cu Mircea și ostașii sēi. Turcii se aflaū la Nicopole, însă țineau totodată și întăririle de pe țermul stîng al Dunărei, în localitatea numită Nicopolea Mică.

Aflând despre apropierea armatelor creștine, Turcii le eșiră înainte; fură însă respinși și siliți a se retrage repede la gura Oltului în pozițiunile lor întărite cu ziduri. Urmăriți de aprōpe de ostașii lui Sigismund și ai lui Mircea, Turcii sunt cu desăvîrșire înfrânți și trec în grabă Dunărea spre Nicopole.

Pe cînd armatele creștine se pregătiau a trece și ele fluviul, Sigismund primi scirea despre mōrtea, la Oradia-mare, a soției sale, a reginei Maria, și temându-se de o mișcare în Ungaria, în favōrea Edvigei, soția regelui Vladislav al Poloniei și sora reginei Maria, încetă de odată campania cu gîndul de a o reîncepe mai tārđiū, cînd îi vor sosi ajutōre mai însemnate din apus. Cu grabă dar apucă drumul înapoi spre Ungaria, unde găsî într'adevēr o mare fierbere în contra lui.

Mircea, adânc mahnit de acēstă neașteptată încetare a campaniei, care-l expunea singur la rēsbunarea Turcilor, fū nevoit a luă o atitudine ostilă față de Sigismund și a-i împiedicā retragerea la trecētōre.

Anul 1396 începe sub nise împrejurări, cari prevestiau întâmplări seriose.

Bizanțul eră împresurat și tare amenințat de cetele Sultanului Baiazid. Situația împăratului Monoil II eră critică. El adresă, ca și Sigismund, o chemare disperată Curților creștine spre a trimite ajutoare grabnice. Acest apel găsi un răsuneț puternic; însă depărtarea cea mare, dificultatea comunicațiilor și greutatea de tot felul întârziară sosirea sprijinului. Totuși la începutul lui Aprilie, trupele Franței și Burgundiei întrunite la Dijon se pun în mișcare. Mii de cavaleri înarmați, tot atâția feciori și 6.000 simbriași călări și pedestri se aflau sub comanda celor mai ilustre căpetenii, ca tinerul Comite de Nevers; Ioan-fără-frică, fiul Ducelui de Burgundia; Comitele d'Eu; mareșalul de Boucicaut, un vechi luptător de la Kosova, și alții mulți, purtând numele cele mai strălucite din nobilimea franceasă.

La Ratisbona ei se întâlniră cu trupele germane, conduse de Ruprecht, palatinul Rinului, și de Frederic VI, Comitele de Zollern, burgrav al Nurembergului, și urmară drumul spre Buda, unde sosiră la începutul lui Iulie, împreună cu alte contingente din Anglia, Italia, Boemia și Stiria. În acelaș timp Franța și Veneția trimeteau vasele lor în Marea Neagră spre a urmă la gurile Dunărei, sorții răsboiului.

Preocupările deșteptate de această cruciadă amuțiră ceretele dintre statele apusene și lăsară loc numai spiritului de jertfe ce impunea scăparea creștinătății, ca și cum ar fi fost atunci un fel de presimțire că acești năvălitori vor pute vre odată să doboră crucea de pe turnurile Sfintei Sofii și să amenințe chiar capitala Austriei.

Sigismund contopesce trupele sale din Ungaria, Croația și Bosnia cu falnica armată din apus și în luna August pornesce din Buda în fruntea ei. Urmat de un calabalc îngrozitor, în mare parte netrebuincios pentru răsboi, cu greu sosese la hotarul Olteniei, unde Mircea Vodă, tot credincios tractatului din Brașov, îl întâmpină cu oștile sale.

Sigismund are acum 70.000 luptători; trece Dunărea în jos de podul lui Traian și se îndreptă spre Vidin care cade în mâinile sale. La Rahova înfrânge pe Turci după mai multe zile de lupte crâncene.

La 12 Septemvrie totă armata se află sub zidurile cetății Nicopole, unde Turcii se concentrase sub bătrânul și răsboinicul Toganburg. Sigismund ordonă împresurarea. Tote încercările de a se luă cetatea cu asalt sunt zadarnice și armata creștină este oprită în mersul ei înainte.

La 27 Septemvrie sosi vestea în tabăra creștină că Sultanul Baiazid să apropie de Nicopole. Deși necredători, creștinii nu întârziară a se convinge de adevăr.

Baiazid, însciințat prin o scrisore către împăratul Manoil, cădută în mâinile lui, că Sigismund înainteză spre Constan-

tinopole, ridică repede trupele sale de pe malul Bosforului, trece Balcanul — se ȋdice prin Șipca — și apucă drumul spre Nicopole.

Vedând primejdia ce-l amenință și neascultarea ce domnesce în rândurile armatei creștine, Sigismund întrunesc pe toți fruntașii la o consfătuire spre a hotărî ordinea și planul de luptă. Părerea lui era ca Mircea cu ostașii săi să deschidă lupta. Francesii se împotrivesc, cerând pentru dînșii cinstea de a fi pe întâia linie. Cu toate sfaturile stăruitoare și experimentate ale mareșalului Boucicaut de a se supune dispozițiilor luate, cea mai mare parte a Francesilor, și mai ales comiții d'Eu și de Nevers, se înflăcărară și mai mult și declară că ar fi o ofensă pentru nobilimea din Franța și Burgundia, dacă ar cedă pasul altora. Din nefericire, înțelepții fură siliți a se închină.

Ordinea de bătaie fu următoarea: pe linia întâia cavalerii Francesi și Burgunzi; pe linia a doua Boemii și Bosniacii; pe a treia Germanii, Ungurii și alții sub comanda palatinului Ruprecht și a Comitelui de Zollern. La aripa dreaptă Mircea cu Români; la stânga Ștefan Lascovici cu Croații. Porunca eră ca trupele să aștepte în această formație înaintarea vrășmașului pe șesul dintre Dunăre și Ozem (Osma).

În sêra de 27 Septembrie, armata lui Baiazid se află întrunită într'o mare tabără, la 7 kilometri de Nicopole. A doua ȋzi ea eră gata de luptă. Sultanul se găsiă în centru cu 20—30.000 ieniceri, adăpostiți prin palancă, și 30.000 spahii; în dosul dealurilor stătiau ascunși încă 30.000 călăreți.

În nerăbdarea și nescotința lor, cavalerii francesi, fără a aștepta ordinul de atac, se aruncă cu un avânt nebun asupra primilor călăreți vrășmași ce se ivesc. Năvala lor e așa de puternică, în cât Turcii se retrag în desordine. Îmbărbătați de această izbândă, Francesii descălecă după obiceiul lor, înainteză pe jos, dau palancele la pămînt și atacă pe ieniceri cu o furie neînfrănată. Ienicerii sunt puși pe fugă, în fuga lor dau peste călărimea turcescă, care în parte se ieau după dînșii.

Cavalerii francesi, în loc de a se întorce spre a încăleca, merg orbește înainte. Folosinduse de această îndrăznelă, Sultanul asvârle totă reserva sa asupra lor; îi înconjură ușor și-i măcelăresce fără milă. Cei mai mândri vlăstari ai nobilimei francese sunt culcați la pămînt; Comitele de Nevers Conetabilul d'Eu și Mareșalul Boucicaut sunt prinși.

Acastă nenorocită întâmplare hotără sorta campaniei. Spaima intră în rândurile armatei apusene, care fu sfărâmată de spahii. Zadarnic se încercă Mircea a se împotrivi; la aripa stângă Ștefan Lascovici cu Croații părăsesce lupta, plătind mai târziu, cu capul său, neîncetatele sale conspirații în contra lui Sigismund.

Regele înconjurat de Unguri, Germani și Boemi, caută a

scăpă situația. Hordele se îndreptăză spre el, năvala lor e zdrobitoare; o învelmășelă sângeroasă se dăsfășură, mii de luptători creștini sunt secerați de baltagele și iataganele Turcilor.

Rândurile creștine sunt sparte, călăreții dușmanii pătrund până aproape de Sigismund, a cărui viață e în pericol. Comitele de Zollern îl apără cu trupul său.

În acest moment, contingentul sârbesc sub Cneazul Lazarević, care păstrase până atunci o atitudine nehotărâtă, intră și el în luptă în contra creștinilor, după cum de altmintrelea era ținut față de Baiazid, în urma uciderii Sultanelui Murad I la Kusova. Infrângerea cruciaților era desăvârșită: 20.000 dintr'ânșii zăceau la pământ; din partea turcilor numărul morților era îndoit. În furia sa de o pierdere așa de mare, Baiazid ordonă ca toți prizonierii să fie uciși; numai Comitele de Nevers, Conetabilul d'Eu și Mareșalul Boucicaut sunt cruțați și mai în urmă desrobiți cu mare preț.

Regele Sigismund, Palatinul și Comitele de Zollern ajung cu greu până la Dunăre unde, fugind pe o luntre sub o plote de săgeți, sunt primiți pe un vas venețian și duși în Dalmația. De acolo Sigismund se întorce în Ungaria.

*

Așa se sfârși această memorabilă și nenorocită campanie care puse mai totă creștinătatea în doliu.

Printre urmările ei una a fost de mare însemnătate pentru Casa Zolleriană, care cu drept cuvânt pôte privi acest război ca punctul de plecare al înălțării sale; această urmare fu recunoștința Regelui Sigismund către Comitele Frederic de Zollern, pe care i-o arată câți-vă ani mai târziu.

După mórtea regelui imperiului German Ruprecht, fiul palatinului care combătuse la Nicopole, se deslănțuiră strașnice rivalități pentru succesiune la tronul imperiului.

Reținut în Ungaria prin luptele sale cu Polonia și Venețienii, Sigismund năzuia totuși la această demnitate. Spre a-și susține candidatura, el avé nevoie de sprijinul sigur și credincios al Comitelui de Zollern, vechiul său tovarăș de luptă. În acest scop Sigismund îl împuternicesce cu dreptul său electoral, ca margrav al Brandenburgului, declarând că deși a amanetat această țară vărului său Jodocus, totuși și-a rezervat dreptul de vot. În urma silințelor Comitelui de Zollern, Sigismund este proclamat ales cu patru glasuri.

O parte din electori contestă însă alegerea și în urma unui nou scrutin, Jodocus, margrav al Moraviei, este proclamat cu cinci glasuri. Mórtea neașteptată a lui Jodocus lasă câmpul liber lui Sigismund, care este în fine recunoscut ca rege al imperiului, recăpătând tot odată și marchisatul de Brandenburg.

Maî mult ca nici odată noul Impărat avé trebuință de sfaturile Comitelui de Zollern, bun cunoscător în trebile Imperiului; îl chemă dar la Buda și drept recunoscință îl numesce loc-țitor al său în Brandenburg, cu însărcinare de ocărnuire.

Comitele de Zollern plăcă la 1412, în marchisat. Acolo găsesce o stare vrednică de jale, o lipsă desăvârșită de administrație, nesiguranță, locuitorii asupriți și prădați de către nobili, care sunt adevărați stăpâni ai țării. Comitele de Zollern își dă sēma de grēua însărcinare ce a luat. Neascultat de nobilime, el e silit a începe în contra fie-căruia un adevărat rēsboiū pentru a impune autoritatea sa. Represiunea este neînduplecată, dar liniștea și ordinea sunt restabilite.

Tocmăi doi ani în urmă, la 1414, Sigismund pōte veni în Germania spre a urmă lucrările marelui sobor de la Constanza, cerut de dînsul, pentru a pune capēt greutăților și certurilor isvorite din alegerea a trei papi de odată. Acest sobor ținū aprōpe patru ani.

La 30 Aprilie 1415, Impăratul Sigismund remite Comitelui Frederic de Zollern chrisovul prin care-l investesce pe el și pe urmașii lui cu marchisatul de Brandenburg, numindu-l Principe-Elector, drept rēsplată a serviciilor aduse lui și Imperiului. Investitura solemnă se săvîrșesce doi ani în urmă, tot la Constanza, în fața representaților lumii întregi, întruniți la sobor.

Chrisovul pomeniă despre retrocedarea marchisatului în cas când comitele de Zollern saū unul din urmașii săi ar fi ajuns la tronul imperial. Deși această eventualitate s'ar fi putut ivi în mai multe împrejurări, totuși, în tōtă durata vechiului Imperiū, ea nu se întâmplă. Inșă din pustiile nisipōse ale Brandenburgului, transformate în câmpii roditoare prin o rîvnă înțeleptă și necurmată, rēsări regatul Prusiei și Impărăția Germană, aședată pe temelii fără de asemănare mai puternice de cât ale vechiului imperiū din vremurile Impărarului Sigismund.

Urcându-se pe tron Comitele de Zollern luă numele de Frederic I, margrav și principe al Brandenburgului, păstrând titlul de burgrav al Nurembergului. Acest din urmă titlu, care fusese conferit Casei de Zollern la 1191 de către Impăratul Enric IV, a rămas în ambele ramuri ale Casei Zolleriane. Linia Suabă primi mai târziu, la 1623, de la Impăratul Ferdinand al II, titlul de Principe de Hohenzollern.

În amintirea Impăratului Sigismund, care investise pe primul Elector de Brandenburg din Casa Zolleriană, Principele regal al Prusiei Frederic-Wilhelm, a dat numele de Sigismund unui fiū al său. Nașii acestui principe, născut la 1864, după campania în contra Danemarcei, care pregătiă unirea Germaniei, a fost Impăratul Francisc-Iosif și eū. Din

nenorocire principiile Sigismund murî la 1866, când se hotărâ supremația Prusiei în Germania.

În memoria Împăratului Sigismund s'a ridicat la Berlin un frumos monument de către urmașii Comitelui de Zollern, care-l ocrotise în césul de primejdie la Nicopole.

*

În răsboiul de la 1877 pentru neatárnare, vechea cetate Nicopole a devenit o poziție strategică de mare însemnătate, în tot timpul luptelor d'împrejurul Plevnei, căci ea a fost baza de operație a oștirilor aliate și punctul lor de legătură cu România.

Hotărîrea luată de armata rusescă de a trece Dunărea între Șiștov și Nicopole, impunea supravegherea de aproape a acestei din urmă cetăți. Pentru acest sfîrșit s'au concentrat o brigadă și trei baterii din corpul al noulea rusesc la Turnu-Măgurele, unde se aflău deja stabilite șase baterii de asediū.

La 14/26 Iunie, în prezența împăratului Alexandru II, focul se începî asupra cetății Nicopole care nu întârșie a răspunde. În acelaș timp tôte bateriile de pe linia Dunărei, de la Calafat până la Oltenița, deschid un foc viu ca prevestire a unei acțiuni serioșe.

La 15/27 Iunie, trupele rusesci trec Dunărea la Șiștov și aședă apoi un pod pe vase. Flancul lor drept, dincolo de Dunăre amenințat prin vecinătatea cetății Nicopole, impunea stăpânirea ei cât mai grabnică.

La 18/30 Iunie, Marele Duce Nicolae îmi serie la Zimnicea că corpul al noulea rusesc este gata de a trece Dunărea și rógă ca divisia a patra română să ocupe Flămânda și Turnu-Măgurele, unde va rămâne artileria rusescă. La 19/1 răspund că al șeptelea regiment de linie și o baterie, cari se aflău la Islaz, vor trece Oltul și se vor duce la Turnu; fac totuși ore-care reserve în privința întinderii prea mari a liniei române și asupra necesității de a avé aceste trupe în mână pentru o eventuală operație între Calafat și Corabia. Tot odată înștiințez pe Marele Duce despre eșirea lui Osman Pașa din Vidin și înaintarea lui cu cinci-spre-șapte bataliōne și douē baterii.

La 23/5 Iulie, în urma unei noui cereri, mai pornesc al cincilea de linie, al treilea de călărași și o baterie la Flămânda.

La 26/8 Iulie, un regiment de cazaci intră în Plevna, de unde gonesc pe Turci, puțini la număr; a doua și însă câte-vă bataliōce trimese din Nicopole alungă pe cazaci și reiaū Plevna.

În sfîrșit la 29/11 Iunie corpul al noușlea rusesc, acoperit de cavaleria sa, înainteză spre Nicopole. La 1/13 Iulie, bateriile de asediū și bateriile române de la Turnu, Flămânda și gura oltului deschid focul asupra Nicopolei. Spre

M. S. Regele Carol I, pe câmpul de luptă.

sără avant gardele rusesă sosesc înaintea cetății, o brigadă de cazați ocupă drumul spre Plevna, iar noaptea se aședă baterii pe locuri acoperite cu lucrări de pământ. A doua zi dimineața, din ambele țărmuri ale Dunărei, nouăzeci și două de tunuri aruncă ghiulele lor asupra Nicopolei. O divizie a corpului al noulea înainteză spre valea Osmei și, în urma unei lupte înverșunate, ocupă satele dimprejurul cetății precum și podul de peste Osma. Turcii se retrag spre Nicopole, lăsând în stăpânirea Rușilor înălțimea de la Samovit. De la răsărit, o brigadă de infanterie susținută de cavalerie, atacă rețanșamentele înaintate cu atâta voinicie în cât Turcii după o bărbătescă împotrivire, sunt siliți a da înapoi spre cetate, care se află ast fel înconjurată de toate părțile și strânsă de aproape. Noaptea pusese capăt acestei lupte sângeroase, la care infanteria și bateriile române participase cu un foc viu, mai ales în momentul retragerii Turcilor din poziția de la Samovit. Săra mai însciințez pe marele Duce că o nouă colonă turcescă de douăzeci și cinci batalioane cu cavalerie a eșit din Vidin mergând spre Rahova.

La 3/15 Iulie se hotărîse luarea cetății cu forța și de dimineața tunurile bubuiau din nou spre a pregăti asaltul, însă comandantul cetății ridică steagul alb pe meterez. Focul încetă și un parlamentar oferi predarea sub condiția liberei retrageri a trupelor turcesă. Cererea fu respinsă și comandantul silit a se închină voinței învingătorului. Două Pași, șese mii soldați, dintre care trei sute răniți, depuse armele; și șapte steaguri, o sută trei-spre-zece tunuri, peste zece mii puse și două monitoare fură cucerite.

Armata rusescă perdù în această luptă, un general, treizeci și unu de oficeri și o mie două sute șaptezeci și nouă omeni. Turcii aveau aproape o mie morți.

Prin înlesnirea ce a dat operațiunile ulterioare. căderea cetății Nicopole pôte fi privită ca unul din cele mai însemnate evenimente ale războiului.

La 8/20 Iulie ni se cere ca trupele Române de la Turnu-Măgurele să ocupe Nicopole și ni se arată dorința ca prisionierii Turci să fie escortați de călărași până la cea mai apropiată etapă rusescă. Aceste propuneri nu sunt primite. Tot la 8/20 Iulie o divizie a corpului al noulea are o luptă crâncenă la Plevna și e silită a se retrage spre Nicopole cu o pierdere de șaptezeci și cinci oficeri și peste două mii omeni. Plevna eră ocupată de trupele lui Osman Pașa, despre a căruși plecarea din Vidin anunțasem pe Marele Duce Nicolae.

La 11/23 Iulie primesc o nouă cerere din partea împăratului Alexandru pentru ocuparea cetății Nicopole, spre a face disponibile trupele rusesă de acolo. La 13/25 Iulie această cerere este reînnoită și primită.

La 17/29 Iulie, cei d'întâi ostași români pun piciorul pe

acest pământ, unde luptase Micea cu aprópe patru vécuri înainte. Regimentele al cincilea de linie și al patru-spre-de-celea de dorobanți, cu al treilea și al optulea de călárași, trec Dunărea la Turnu-Măgurele pe vase mari și sunt primite cu tóte onorurile de Generalul Stolipin, comandantul cetății Nicopole. Regimentele al patru-spre-de-celea de dorobanți, cu al optulea de călárași, ocupă orașul, un batalion din al cincilea de linie păzesc podul de peste Osma spre Rahova, iar cel-lalt batalion drumul spre Plevna. Regimentul al treilea de călárași este trimis înainte, însărcinat cu serviciul de recunósceri. Trecerea acestei trupe din divisia a patra pe teritoriul Bulgariei s'a admis cu condiția ca ele să rămână sub a mea comandă și cu dreptul de a dispune de ele ori unde vom avé trebuință.

La 19/31 Iulie se ivesce o nouă ciocnire între două cor-puri de armată rusesă și trupele lui Osman Pașa. Lupta fu înverșunată și vitejescă din ambele părți; spre sêră bătălia erà pierdută pentru Ruși, cari sunt siliți a se retrage; o sută sêpte-deci oficeri și șêpte mii ómeni rãmași pe câmpul de luptă. In aceeași sêră, târziu, primesc o depeșă a Mare-lui Duce Nicolae, prin care mă rógă a trece grabnic Dună-re-a cu tótă armata, spre a veni în ajutorul trupelor rusesă amenințate. Se dă divisiei a patra ordinul de a se concentra la Nicopole și de a sprijini armata rusescă unde va fi nevoie.

La 22/3 August însciințez pe Marele Duce că, cu tóte gre-utățile unei schimbări a liniei nóstre de operație, o voiú mută, și că sunt gata a cooperă cu trupele sale pentru lua-rea Plevnei, devenită o primejdie permanentă pentru ar-mata imperială. Podul pentru trecerea Dunărei va fi stabi-lit între Islaz și Corabia. Cer însă un răgaz de 8 zile pen-tru pregătiri și intrare în acțiune.

La 23/4 August, Marele Duce îmi mulumesc că am pus divisia a patra la dispoziția sa, cerându-mi și pe a treia. Fiind informat că nici o acțiune seriósă nu va fi începută înainte de sosirea a șêse divisii noi din Rusia, amân rês-punsul meu.

La 4/16 August, Ruși insistă iarăși pentu ca divisia a treia să trecă Dunărea și pentru ca podul nostru să fie așe-đat nu la Corabia, ci la Nicopole. Ambele aceste cereri nu sunt primite.

Corespondența între Marele Duce și mine urméză până la 13/25 August și are de obiect cooperăția trupelor ro-mâne, a cărora individualitate ceream să fie păstrată ne-părat. Intâlnirea mea cu Marele Duce la Nicopole este în-târziată din cauza neînțelegerii asupra mai multor cestiu-ni, pe cari doriaam să le vëd rezolvate mai înainte prin înscris.

La 10/22 August, Marele Duce îmi arată prin o telegramă din Gorni-Studen că situația trupelor sale la Șipca este se-

riosă și insistă ca armata română să grăbescă trecerea Dunărei. Fără întârziere răspund că podul de la Siliscióra, lângă Corabia, este aproape așezat și că trupele sunt concentrate acolo, gata să intre în Bulgaria.

La 12/24 August, regimentele al patrulea și al cincilea de călărași cu o baterie călărășă trec Dunărea la Nicopole. A doua zi Marele duce îmi telegrafează că Impăratul și El doresc a mă vedea cât mai neîntârziat și că mă așteaptă cu nerăbdare.

La 14/26 August, o parte din divisia a treia trece Dunărea la Corabia pe pontone spre a ocupa linia Iskerului.

La 15/27 părăsesc Corabia și pornesc spre Turnu-Măgurele; la 16/28 seara sosesc la Gorni-Studen, în marele cartier imperial unde sunt călduros primit de Impăratul Alexandru, care-mi oferă comandamentul superior asupra tuturor trupelor dimprejurul Plevnei. Divisia a patra română se află deja acolo. Mulțumesc Impăratului de cinstea făcută Țării, iar la observațiile mele despre răspunderea unei așa grele însărcinări, el îmi răspunde: «Dumnezeu ne va ajuta.»

A doua zi s'a întrunit un mare sfat de război în care s'a hotărât dispozițiile de căpetenie pentru «detașamentul de la vest», denumire ce s'a adoptat pentru armatele aliate din prejurul Plevnei. Asupra cererii Marelui Duce am admis ca podul de lângă Corabia, după trecerea armatei române, să fie mutat la Nicopole spre a pute servi și armatei rusești. Prin această mutare ne schimbam pentru a treia oară baza noastră de operație.

După amiaza am pornit la Zimnicea, unde am rămas noaptea. Pe drum la podul de la Șistov, am avut o jalnică întâlnire, sutimi de căruțe cu răniți de la Șipca. La 18/30 August am părăsit Zimnicea, după ce am vizitat pe Generalul Dragomirow, grav rănit la Șipca. Seera eram întors la Corabia. A doua zi am ținut un sfat de război în care s'a luat toate măsurile pentru trecerea armatei în Bulgaria și pentru schimbarea bazei noastre de operațiuni în urma mutării podului la Nicopole. Această mutare era să ne pricinuescă multă trudă și grije.

În aceeași zi o depeșă îmi aduse scirea că Turcii au ieșit din Plevna și că s'a încins o nouă luptă serioasă, în care Rușii au pierdut 30 ofițeri și aproape o mie de oameni.

La 20/1 Septembrie, în fața podului de la Siliscióra, am trecut armata în revistă. După binecuvântarea dată de Episcopul Râmnicului și al Noului Severin, trupele s'a pus în mișcare cu musicile în cap și steagurile desfășurate. Pline de voieșie și de încredere în izbândă, ele trec peste marele pod, de o lungime de aproape o mie metri, stabilit pe 102 pontone de fier. Seera m'am întors la Turnu-Măgurele și a doua zi la șapte ore dimineața am trecut Dunărea pe un mic vaporeș spre Nicopole, unde Generalul Stolipin m'a primit

în capul unei companii din regimentul Kostroma cu drapel și în sunetul imnului românesc. Apoi, încălecând, m'am suit pe un drum repede spre a ajunge la cetate, unde fâlfâia stégul nostru. De acolo am trecut în revistă trupele cari ocupau Nicopole, chiar pe marele șes care domină Dunărea și unde se desfășurase bătălia de la 1396. Bucuria mi-a fost mare de a pute să salut acolo pe cei d'întâi ostași români cari trecuse pe pământ strein, gata a se jertfi pentru Patrie. Coborându-mă în valea Osmei am luat rămas bun de la d-l Aurelian, Ministrul Lucrărilor publice, și de la Prefectul Județului Teleorman, și am pornit cu trăsura spre Poradim, escortat de un escadron din al treilea de călărași. În tot timpul călătoriei bubuia tunurile de la Plevna ca un fel de salut al sosirii Mele pe câmpul de luptă. Spre sêră am ajuns la noul meu cuartier general, unde m'așteptă Statul-major al armatei de apus.

Am tras într'o căsuță țărănească care, luni întregi fû locuința mea. A doua zi soseau trupele pe cari le trecusem în revistă la Silisióra. Indată după trecerea lor în Bulgaria, podul fû desfăcut și plutit pe Dunăre, spre a-l aședă între Turnu-Măgurele și Nicopole. O vijelie care se deslântu atunci, ne strică mult material: pontóne fură aruncate la mal, unele sfărâmate, altele înecate. Inlocuirea lor ceru mai multe zile și curentul Dunărei mărit prin revêrsarea Oltului și a Osmei, ne sili a lucră și nopțe pentru aședarea podului. În fine la 30/11 Septemvrie, chiar în ziua bătăliei celei mari dinaintea Plevnei, podul eră gata și comunicațiile asigurate.

La sfîrșitul lui Septemvrie vremea se strică; opt zile ploile nu încetază, un vânt puternic suflă pe valea Dunărei și trei-deci de pontóne sunt rupte din podul de la Nicopole. Timp de o săptămână comunicațiile sunt întrerupte, aprovizionarea fôrte îngreunată și trupele suferă de lipsă de hrană, de ploii și de frig.

După luarea Rahovei am cerut ca Nicopole să fie pus sub ordinele mele; la 22/4 Decemvrie trupele române înlocuiesc pe cele rusesci, iar un Român este numit comandant al cetății.

Cu acest prilej Marele Duce îmi scrie că podul de la Nicopele nu este destul de tare pentru a resistă viforului erunii care începuse, și mă întreabă ce este de făcut spre a-i da soliditatea trebuinciosă. Fără preget îi răspund că avem ancore și odgóne pregătite cu care îl vom întări, însă că la venirea sloiurilor nici un pod pe vasă nu va pute să resistă, așa că de acum e nevoie să ne gândim la alte mijloce mai puternice, spre pildă la un pod de fier — pentru mântinerea legăturilor noastre. Acest pod a fost comandat mai târziu în Rusia, o parte a fost pornită pe la sfîrșitul lui Ianuarie, însă a rămas pe drum.

La 24/6 Decemvrie, vremea se strică din nou; valurile Dunărei sunt cât ale mării, numeroase pontone sunt rupte din pod.

În ziua de 28/10 Noemvrie ziua neuitată a căderii Plevnei, legătura nu este încă restabilită și serviciul se îndeplinește cu un pod umblător.

La 4/16 Decemvrie începe un viscol îngrozitor, cinci zile de-arândul ninge și viforesce fără încetare, toate comunicațiile sunt tăiate. Așa de însemnate sunt stricăciunile la pod, în cât pierе nădejdea de a le pute îndreptă. Tocmai atunci începe transportul prizonierilor cu care ne însărcinasem spre a da Impăratului Alexandru o mulțumire, mai ales că în timpul veriі refusasem a luă în primire pe acei de la Nicopole.

Mii de prizonieri mor pe drum degerați; la armatele aliate se simte din zi în zi mai mult lipsă de hrană; toate rațiile sunt reduse, chiar la cuartierul meu. Bucuria ce ne umpleă inimile în urma strălucitei izbânde de la Plevna ni se micșorează prin multe griji: podul rupt, drumurile troțenite, vitele de transport perite în mare parte, iar împrejurul nostru numai jale și suferințe.

În fine, la 10/22 Decemvrie, vijelia încetând, am putut părăsi Poradim, unde stătusem peste trei luni. Drumul până la Nicopole — patru-șeci kilometri — l-am străbătut în nouă césuri, mare parte călare, din cauza adâncimii zăpezei și a frigului. Termometru arată opt-spre-șeci grade sub zero.

Pe drum am întâlnit un transport de prizonieri, opriți de oboselă; la fie care pas zăceau Turci luptându-se cu mórtea saă degerați. Mulți dintre călărași și dorobanți cari îi escortau cădura și ei și dormiră somnul cel de pe urmă lângă vrășmași lor din ajun.

Ajuns pe șesul de lângă Nicopole, când lumina asfinția mi se înfățișă o privire și mai îngrozitoare. Pe totă întinderea șesului, cât ochiul pute cuprinde, nu se vedeau de cât morți, căduți de trudă, de fôme și de frig. La intrarea în cetate, toți oficerii trupelor române din Nicopol mi-au ieșit înainte. Stradele erau astupate cu trăsuri și căruți, pe lângă ele, mulți cărauși și cai morți; în șanțurile cetății un-spre-șeci mii prizonieri gemeau grămădiți; spre paza lor numai o mie cinci sute soldați.

Séra am stat cu oficerii mei care imi oferise o masă. Peste nópte regimentul al șecilea de dorobanți a bivouacat înaintea locuinței mele, Turcii fiind de opt ori mai numeroși ca Români.

A doua zi dimineța am părăsit această cetate care, de la începutul campaniei, jucase un rol așa de însemnat ca singurul punct de rezem al armatei noastre până la căderea Plevnei. În momentul de a mă sui pe micul vaporăș cu care eră să mă întorc în Patrie, gândul meu nevrând, se

îndreptă înapoi asupra nopților de grije și luptelor sângeroase încununată cu izbândă prin ocrotirea cerului; sufletul meu, deși amărât de atâtea jertfe omenesci ce vădusem cu ochii, totuși înviorându-se, se înalță cu mândrie și recunoștință.

Trecerea Dunărei ținu un cés, pe un vên pătrundător și un frig de două-șeci de grade. Vaporășul își făcu drumul său în mijlocul sloiurilor, ocolind pe cele mari cari l-ar fi răsturnat. Eram pregătit a sări pe ele la cas de nevoie. Neuitatul Ion Brătianu, cu întreaga populație din Turnu-Măgurele, privea de pe mal cu grijă mersul șovăitor al micului vas. Când pusei piciorul pe pământul românesc, un strigăt de bucurie izbucni din toate pepturile.

Cu toții ne-am dus la biserică și am înălțat rugile noastre către A-tot-puternicul care ne păzise în zilele de primejdie și revărsase bine-cuvîntările sale asupra vitejei noastre armate.

*

Un sfert de véc în urmă, în anul când Țara sêrbătoriă a două-șecia și cincia aniversare a acestor evenimente, am avut neprețuita mulțumire de a revedé câmpul de luptă, de la Plevna împreună cu principele Ferdinand al Bulgariei.

Cu o emoțiune adâncă am călcat pe acest pământ stropit și sfințit de sângele vitejilor noștri. Pe pragul paraclisului, ridicat în a lor pomenire, Mitropolitul de Vrața ne-a întâmpinat cu o mișcătoare cuvîntare: «Sculați-vă din morminte», dicea el, arătând câmpul de luptă unde zăceau cei căduți, «Sculați-vă, voinicilor, iată că a venit Regele vostru să vă mulțumescă pentru jertfele vóstre».

Ca la un adevărat pelerinaj am mers la Grivița spre a mă închină, cu dragoste și venerațiune, înaintea mormintului acestor vrednici fii ai Țării cari și-au dat viața pentru neatárnarea României.

Spre sêră sosiam la Samovit, unde eram primit de primarul și populațiunea din Nicopole, veniți spre a reînoui mulțumirile lor pentru desrobirea orașului.

Principele Ferdinand avu curtenia de a mă conduce cu yachtul său, escortat de vasele noastre de răsboi, până la Turnu-Măgurele.

Nóptea eră senină; rațele lunii se răsfrângeau în luciul Dunărei liniștite; vasele lăsaū în urma lor talazuri argintii; în depărtare Nicopole, scaldat într'o mare de lumină, se înalță pe țerm ca o falnică rămășiță a vremurilor trecute.

Acéstă fermecătoare privelisce făcu să se desfășure trecutul înaintea mea: tinerețele mele petrecute la izvorul marelui fluvii, istoria casei mele și mai pre sus de toate cartea urșitei scumpei noastre Românie, în care ostașii noștri scrisese o pagină neperitoare.

LUCERNA

(Medicago-Sativa).

Prima grijă pe care trebuie să o avem cu toții în plugărie, este *înbunătățirea vitelor*, căci numai atunci vom pute face o muncă bună, care să ne răsplătească cu prisosință ostenelele noastre. În împrejurările în care suntem astăzi, nu vom ajunge nici odată să aducem vitelor vre-o înbunătățire, căci pe fiecare an ce trece, se desțelinesc noi livezi, cari altă dată serveau de fenețe sau pășuni. Față de aceste împrejurări, nu ne rămâne alt nimic de făcut, decât a semena plante de nutreț.

Sunt mai multe soiuri de plante de nutreț, dar cea mai bună pentru țara noastră, după neîntreruși ani de încercare, s'a găsit că este mai bună «*Lucerna*». Este mai bună lucerna, din următoarele considerațiuni:

1) Odată lucerna semănată, ține — după bunătatea pământului — 6, 8, 10 și chiar 12 ani.

2) Folosul neprețuit de mare, este că după un pogon de lucernă, luăm 3, 4 și 5 cose în anii cei buni, pe când dintr-o liveadă de fân în întindere de un pogon luăm numai o cosă, și nici pe aceea bună, când e timp secetos. Ast-fel un pogon semănat cu lucernă prețuesce cât 3, 4 și 5 pogone de liveadă și se pot ține într'un an la grajd caii cu un hectar de lucernă.

3) Lucerna având rădăcini cari pătrund adânc, de la 4 — 15 metri, găsindu-și hrana în pătura de jos a pământului, păstrează părțile hrănitore ale suprafeței pământului, ceea-ce nu poate face o altă plantă; prin pătrunderea rădăcinilor la adâncimi mari, apa, aerul, pătrund în josul pământului, făcându-l mai afânat și în cele mai secetose timpuri — cum a fost anul 1899 — lucerna cu rădăcinile ei adânci a suferit și va suferi ori-ce secetă, fie ea cât de mare; pe când ori-ce alte livezi și chiar luncile de zăvoi, din cauza secetei nu vor da nici un fân, lucerna tot va da 2 cose.

4) Lucerna — ca toate plantele leguminoase — îmbogățește în «Azot», o hrană mult trebuincioasă grâului și pe care el nu o găsește în pământ. De aceea lanurile de grâu semănate în urma lucernii și tritoiului, dau rod destul de bun.

5) Lucerna cu ramurile ei umbróse, având o creștere timpurie, înfundă toate buruenile și mai cu osebire pălămida și pirul și prin desele cosituri ale lucernei, se taie și buruenile până nu apucă să înflorească și să-și scuture sămînța spre a se înmulți și odată buruenile stârpite vom asigura atât puterea lucernei cât și a plantelor semănate în urmă-i, căci hrana din pământ, nu o vor mai împărți cu ele (cu buruenile), pe acest lucru trebuie să punem cel mai mare preț.

6) Lucerna este un nutreț foarte bun, hrănitor, și o mănâncă tot soiul de vite cu multă poftă și când este verde, vitele nu se umflă (meteoriséză) așa de mult ca de trifoi.

În lunile de primăvară, când nu avem nici un fel de nutreț și când avem vre un transport cu vitele, putem lua pentru hrana lor lucernă, care este de cósă până la sfârșitul lui Aprilie.

7) Lucerna după spargere, lasă rădăcinile ei lungi în pământ, care putrețesc și îngrașe locul (înmagazinéză multă apă, care pătrunde în jos, prin locul rădăcinilor putrețite).

Pământul și pregătirea lui. Lucerna reușește foarte bine în câmpiile de la șes și în coline; reușește destul de bine pe acolo unde reușește și via, iar lângă și la pôlele munților, nu se prea face. Pământurile cele mai bune pentru semănatul lucernei sunt pământurile mari-negre (argilóse), cele văróse (în care se găsesc nodule de calce) și cele lutóse. De pământurile cu sub-solul pietros, prea tare sau prea rece, să ferim lucerna, căci nu reușește. Condițiunea principală este de a fi pământul lucrat adânc spre a pute rădăcinele mai cu înlesnire pătrunde în jos. O a doua condițiune, tot așa de însemnată, este de a găsi pământul curățit de burueni, căci buruenile sunt cel mai neîmpăcat dușman al lucernei; ele o întunecă și o înăbușe, făcând-o să piară. Pentru acésta arăm pământul din toamnă, mai întâiu ușor prin luna Octombrie și apoi adânc (de 25—30 c. m.) pe la începutul lunei Noembrie, sau și mai târziu, dacă pământul nu este înghețat. În primăvară prin luna Martie sau cel mai târziu până la 15 Aprilie, arăm iarăși locul ușor (8—10 c. m.) și grăpăm bine, cu o grapă cu dinți de fier, în scop de a mărunți bine pământul și a-l curăți de burueni. Tot-deauna este bine să pregătim locul lucernei, în

urma plantelor prășitoare, (porumb, sfeclă, tutun, cartofi) căci după ele, pământul este mai bine curățit de buruieni.

Sămînța și semănatul. La un pogon este trebuincios 12—15 kgr. de sămînță. Sămînța trebuie să fie prospătă și de cel mult 2 ani, neamestecată cu alte sămînțe streine, mai cu osebire cuscuta (mătasa bozului sau a brósci). Pentru a ne încredința de sămînță dacă este prospătă, trebuie să o punem la încercare, numărând 100 de bóbe și punându-le într'un ghiveciú de flori în casă, — dându-i se înțelege: căldură, umeđelă și aer — și dacă răsar din cele 100 bóbe 85 — 90, sămînța este bună (acéstă încercare se face la cumpăratură și mai înainte de semănat). Spre a ne feri de sămînța de cuscută, care ne ar nimici întreaga lucernieră, nu avem alt mijloc, decât a trimite sămînța (o probă) la stațiunea agronomică din București, care este datore a face analiza în mod gratuit a sămînței trimisă de orice plugar din țara românească și cu modul acesta nu vom mai pierde atât munca, cât și nutrețul la care ne așteptam.

După arătură și grăpătura din primăvară, din luna Martie și până la 15 Aprilie, semănăm lucerna, după ce mai întâi am amestecat-o cu o parte și jumătate de nisip — adică 10 litri sămînță de lucernă se amestecăm cu 15 litri de nisip — căci numai așa se poate împrăști deopotrivă, fiind prea mărunță. Pe timp de vînturi nu este bine să semănăm lucerna, căci vîntul o duce grămadă la un loc și nu se poate împrăști după dorința noastră. Este de neapărată trebuință a semăna ca plante apărătoare pentru lucernă, orz și ovéz și după ce am semănat atât lucerna cât și orzul sau ovézul, trebuie iarăși grăpat cu o grapă ușoră de mărăcină sau să tăvălugim. (Orzul sau ovézul se va semăna mai rar ca de obicei).

Ar fi bine și prea bine, atunci când primăvara, s'ar grăpa grăul semănat de cu toamnă, s'ar semăna lucernă sub el și apoi s'ar tăvălugi, căci prin acésta s'ar ajutá foarte mult și creșterea grăului, după cum am arătat printr'o altă scriere și lucerna ar avé o bună reușită.

Lucrări de întreținere. În fiecare primăvară, este de trebuință a se grăpa lucerna cu o grapă de livedi; prin grăpare rupem muschiul care se face pe livede și care este periculos lucernii, împrăștiem mușuróiele de cărtițe, pămîntul se mai aféneză și rădăcinele de lucernă se sgârie și se

spintecă și cu cât vor fi mai sgâriate și mai spintecate, cu atât mai mult lucerna va înfrăți și odrăslî. Pietrile și gliile aflate prin lucernă, trebuieisc date afară, căci la cosit strică și rupe cósă. Peste lucernă, primăvara, este bine a se stropi cu mustul scos din bălîgar și cu urina de la vite, amestecată cu 2 părți apă, fiind un puternic îngrășămint. Numai atunci când vom îngriji în modul arătat lucerna, vom avé fên mult și va ține până la 12 ani.

Recolta. În primul an, după ce s'a recoltat (secerat) planta apărătore, este rar timpul în care să luăm o cósă de otavă, însă o putem pe timp uscat întrebuița pentru pășunatul vitelor, păzind'o de oi, care o smulg din rădăcini și o răresc. În anii următori o cosim pe dată ce observăm că au început a se ivi florile, mai mult nu este bine să o lăsăm, căci pe lângă că se face lemnósă, ne întărđie și pierdem din cósăle următore.

Lucerna cosită, trebuie lăsată 2—3 zile pe loc, în polog, spre a se uscà. Dacă ne amenință un timp ploios, cărăm lucerna acasă și o țineam sub un șopron pe timp de plóie și la sóre pe timp bun, sau o uscăm pe o capră. Când uscăm lucerna pe câmp, nu trebuie să o strângem decât séra și diminéța, căci în timpul zilei, sórele fiind iute, lucerna se scutură și nu rămân decât bețele, care nu sunt bune pentru hrana vitelor și de multe ori nici nu o mănâncă.

De la un hectar, luăm într'un an 40 — 50.000 kgr. fên verde și de la 15 — 20 000 kgr. fên uscat, iar în anii cei buni, putem avé și mai mult fên.

Dacă avem trebuința de sêmînță, după întăia cósă a ultimului an (la spargerea lucernăriei) oprim o tarla, unde lucerna este mai rară și puternică, care se seceră pe dată ce sêmînța din flori este de o culóre roșie violetă. Snopii bine uscați se treeră în mașina de treerat grâu și sêmînța se alege la vînturătore de grâu, cu site potrivite cu mărimea ei; unde lipsesc mașinele acestea, se pôte bate snopii cu un lemn (mlăciú) și cerne sêmînța cu o sită potrivită mărimei sêmînței. Un hectar de lucernă, ne dă de la 5—800 kgr. sêmînță, care este fôrte căutată în țara nóstră, vîndendu-se chilogramul cu 1 leú și 50 bani, până la 2 lei. După ce am luat sêmînța din lucernărie, trebuie să o întórcem, căci nu mai este bună.

În ultimul an după prima cósă, lucerna tăvălugită și în-

gropată sub brasă, printr'o arătură ușoră (10—15 c. m.), este ca și o bună gunoie și într'un asemenea ogor, vom avé asigurate 3 chile de grâu la pogon.

Lucerna trebuie socotită ca un bun mijloc pentru îmbunătățirea țărinelor, pentru îngrășatul vitelor, și pentru înmulțirea vitelor de muncă, de comerciū și de lapte.

Gh. Manolescu.
Văleni. Vâlcea.

Revista agricolă și economică.

Impul cel călduros, de la începutul lunii Fevruarie a înșelat pe mulți agricultori, cari în loc să profite de acest timp la semănatul orzului, ovésului și meiului, au lăsat această lucrare a câmpului ca de obicei de ađi pe mâine, până când au văđut cu ochii că timpul în loc să dea spre bine din ce în ce mai mult, din contră, într'o bună dimineță ne-am tređit cu zăpadă, și timpul din călduros s'a schimbat în friguros, care a continuat și în luna Martie. Se scie că în această lună până pe la 20 a nins de 2 ori, și în unele părți ale țarei a căđut zăpadă îndestulă, și din cauza vântului numit crivăț, s'a îngrămădit în unele localități, în cât a împiedicat și circulațiunea, ba cei mai mult, în orașul Fălticeni, direcțiunea școlară a fost silită să întreprună cursurile școlei din cauza viscolului cu zăpadă, din care causă copiilor le eră peste puțină de a merge la școlă. Din cauza acestui timp cu totul nefavorabil, semănăturile de primăvară s'au întârđiat, atât ca semănat cât și ca vegetație, cel puțin cu 20 zile, ceea-ce face forțe mult pentru clima țarei noastre și pentru agricultorii noștri, cari puțin sunt din ei cari să-și aibă un plan determinat la semănatul plantelor de primăvară. Aceia cari au știut să se folosescă de timpul cel frumos și favorabil semănăturilor de la începutul lunii Fevruarie sunt cu mult mai profitați, căci deși răsărirea s'a făcut mai greoiu, și vegetațiunea se găsește în întârđiere, nu este mai puțin adevărat că cu îndreptarea timpului spre bine, tinerile plante de-abia răsărite își vor câștiga adevărata lor creștere, întârđiată întru cât-vă din cauza timpului rece. Am auđit pe unii agricultori vorbind, că le pare destul de rău că n'au sciut să profite de timpul cel frumos din luna Ianuarie și Fevruarie în folosul semănăturilor de primăvară, deși pământul eră destul de bun pentru a face semănături de orz și de ovės.

Daca la noi n'ar există cuvintul înșelător pentru mulți, că mai e încă timp pentru a face cutare semănătură, ar fi cu mult mai bine, căci lie-care agricultor ar căută să profite de cel d'întăiu timp frumos din luna Ianuarie și Fevruarie, în folosul semănatului și al producțiunii agricole, fără nici o amânare a aceste

lucrări pentru luna Martie, când începe adevăratul timp de primăvară. Un lucru n'ar trebui uitat de agricultorii noștri, că cu cât o plantă are un timp mai mult pentru vegetație, cu atât și producțiunea are să fie mai mare.

Iată cum dintr'un rău obicei, de amânare, semănăturile de primăvară s'au întârziat, așa că s'a îngrămădit prea multe, pentru că atât semănatul orzului, cât și al ovėsului și al meiului, ca și mazăricea de nutreț, ar trebui semădate chiar în aceeași zi dacă s'ar pute, și chiar înainte de prima zi din luna Aprilie. Aceste plante au trebuință de multă umedă la creșterea lor, și mai cu seamă meiul și mazăricea. Pe lângă aceste plante mai avem semănatul cartofului, a sfecelelor de nutreț și de zahăr. Sfecla de nutreț și cartoful s'au putut semăna și în luna Martie. Iată dar atâtea plante care trebuiesc semădate în luna Martie, sau cel puțin până pe la 10 Aprilie, căci de la această dată s'a putut începe cu semănatul porumbului, fasolei, linteii și a mazărei, deși această din urmă leguminosă s'a putut semăna din luna Martie. În grădina de legume s'a putut semăna: cêpa, usturoiul, mazărea, bobul, salata, spanacul, plantele rădăcinose, ca și cartoful. Tot în luna Martie s'au putut curăța destul de bine pomii roditori de omizi și de mușchi, ca și de prisosul crăcilor uscate, deși această lucrare la pomii roditori s'a putut face din Ianuarie și Februarie. Dar, cu amânarea de pe o zi pe alta, mulți cultivatori au ajuns, ca și aceste lucrări să le facă în luna Martie.

În cât privește starea vegetațiunii a semănăturilor de toamnă, ca și acelea făcute în luna Februarie și Martie, precum și starea timpului, se poate constata mai bine din rîndurile ce urmează publicate de serviciul nostru meteorologic:

«Timpul rece de la începutul acestei luni și mai cu seamă frigul de la 4 Martie, au făcut ca vegetațiunea, mult înaintată în Februarie, să stagneze în tot cursul primei decade din Martie, fără însă ca să cauzeze vre-un rău semănăturilor sau pomilor fructiferi.

În a doua decadă timpul mai căldicel și ploile de la 13 la 15, au făcut ca vegetațiunea să reîncepă a se dezvoltă încet. Muguiri arborilor și ai pomilor fructiferi începuseră a se umflă bine. În această perioadă s'au continuat, în tota țara, arăturile și semănăturile de primăvară; solul agricol aflându-se în bune condițiuni de a pute fi lucrat. La unile specii, ca agriș și soc, frunzele apăruseră; florile cornului erau în parte deschise.

Ninsorea și viscolul din primele zile ale ultimei decade au făcut ca vegetațiunea să stagneze din nou și să se suspende pretutindeni lucrările agricole.

Înghițul slab ce a urmat acestei ninsori n'a cauzat nici un rău semănăturilor. Micile frunzișore ce apăruseră la soc și agriș au fost în parte pârлите.

Semănăturile făcute în a doua decadă, nu răsăriseră până la sfârșitul lunei, din cauza timpului rece.

Precipitațiunile din luna Martie au făcut ca deficitul de apă, constatat la finele lui Februarie, în terenul semănăturilor de

tömnă să se micşoreze cu 6%; ast-fel că, la sfârşitul acestei luni dificitul de apă, de la Septemvrie la sfârşitul lunei Martie, eră încă de 44%.

S'a constatat că, mai pretutindenă, umezëla a pătruns în sol la apröpe 30 centimetri; în parcul Institutului Meteorologic, atât în pămîntul arat, cât şi în ţelină, ea a ajuns până apröpe de 40 centimetri.

Semănăturile de tömnă sunt viguröse, însă mai înapoiate în vegetaţiune ca de obiceiü la acéstă epocă, de öre-ce răcelile din Martie nu le-a permis a se dezvoltă de cât prea puţin. Semănăturile de primăvară continuă încă a se face.

În definitiv, vegetaţiunea în cursul lunei Martie a avut desavantagiul de a fi fost întărziată din cauza timpului rece; în schimb însă a avut avantgiul de a obţine o cantitate de apă care-i va fi de folos». De la începutul lunei Aprilie şi până astădi, în multe localităţi ale ţärei n'a cădüt un pic de zăpadă, aşă în cât semănăturile au început să sufere din cauza timpului secetos.

Afacerile cu cereale, ca şi preţurile atât în târgurile nöstre, ca şi în cele străine, în decursul lunei Martie,şi până la aceste date au avut un curs normal, aşă în cât speculanţii americani, cari credeau că cu începutul rösboiului Ruso-Japonez, li s'a deschis dejă o mină de aur pentru punga lor, s'a înşelat. Ca probă avem că preţurile de grău, în târgul de la New-York şi Chicago, au început a se micşorä, acelaşi lucru s'a putut observä şi în alte târguri străine, întocmai ca şi în târgurile nöstre din Brăila, Galaţi şi Constanţa.

Cu deosebire în târgurile nöstre, preţurile la töte cerealele au ajuns la cursul normal din luna Decemvrie a anului trecut. Unii mai credeau că starea cea rea a timpului din luna Martie, care a fost în tötä Europa şi care a întărziat semănăturile de primăvară, şi vegetaţiunea celor de tömnă, va avé öre-care influenţă asupra creşterii preţurilor, dar s'au înşelat, de öre-ce semănăturile de tömnă, din cauza timpului, n'au suferit de loc în nici o ţară din Europa, şi până astădi starea acestor semănături, promit a da o recoltă bună. În târgurile din Belgia, Olanda şi Londra, ca şi în târgul din Pesta, grăul s'a vîndut cu 17 lei suta de chilograme; preţul la seară, orz şi ovës a variat de la 12 — 15 lei suta de chilograme. În târgurile din Germania grăul s'a vîndut cu 21 — 23 lei suta de chilograme; iar la târgul din Paris, grăul s'a vîndut cu 18 — 21 lei suta de chilograme.

La târgul din New-York, preţul grăului s'a coborät la 18 lei suta de chilograme, iar la Chicago la 15 lei suta de chilogr.

Iată în resumat preţul mijlociü cu care s'au vîndut cerealele nöstre în portul Brăila, în decursul lunei Martie şi până la 18 Aprilie.

Grău	suta de kgr. s'a vîndut cu 11—16 lei — cent.
Porumbul	» » » 8—11 » — »

Porum colorat suta de kgr. s'a vîndut cu	10—11 lei — cent.
» roșu	11—12 » — »
» Cincantin	11—12 » — »
» Portocaliū	11—11 » 50 »
Orzul	8—9 » — »
Ovėsul	10—11 » — »
Orzóica	10—11 » — »
Meiul	7 » 70 »
Fasolea	18—23 » — »
Mazărea	9 » 70 »
Semințe de in	19—19 » 75 »

Prețurile sunt destul de satisfăcătoare în raport cu calitatea și oferta acestor produse agricole.

În resumat situația semănăturilor de toamnă este bună în totă Europa și America pe care contéză mai mult punga agricultorilor ca și punga statului, dar un lucru să nu uităm cu privire la semănatul de toamnă, să nu uităm timpul din luna Maiu, căci starea timpului din această lună, are cea mai mare influență asupra acestor semănături, care pôte să mărească sau să micșoreze recolta, după cum și fructificarea (legatul), se face în bune sau rele condițiuni.

V. S. Moga.

De pe Domeniile Corónei

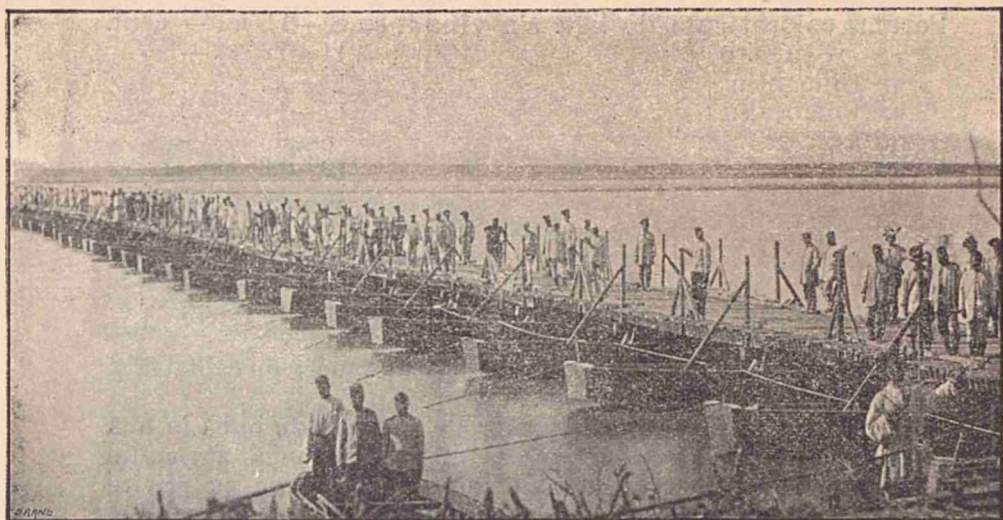
În séra zilei de 29 Martie a. c., a fost în comuna Bicz din jud. Némțu, o mare serbare teatrală împreună cu danț, la care a asistat un numeros public.

Petrecerea s'a dat în casele *Societății culturale «Ion Kalinderu»* din localitate și a izbutit pe deplin. Produsul net a fost de peste 50 lei și s'a trecut la fondul numitei societăți, care îmbracă și ajută în toți anii pe elevii săraci.

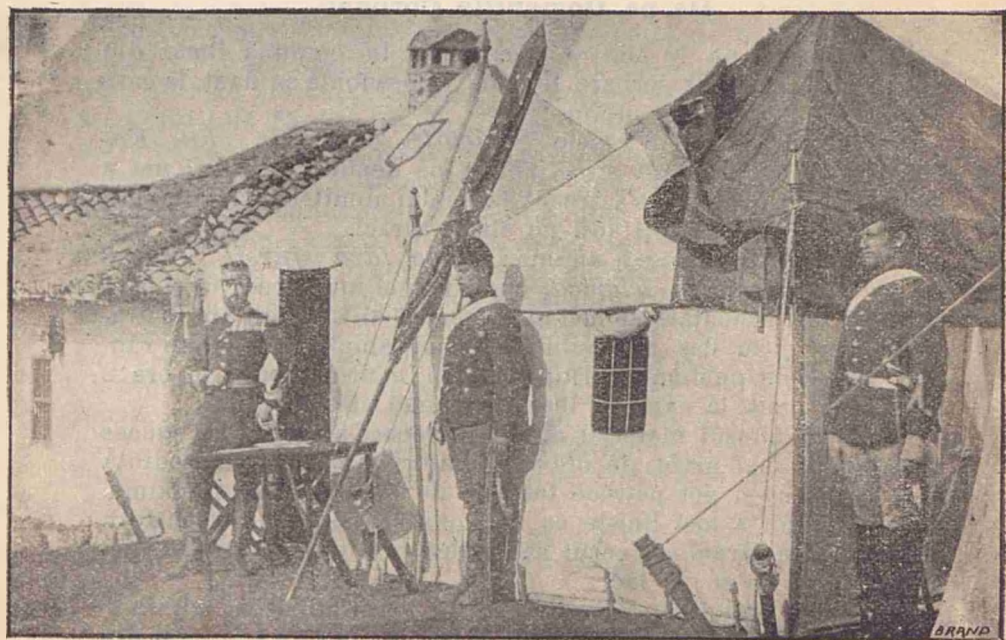
Programul foarte bogat, anume: *Cina fără sfârșit, Teatru în teatru, Florin și Florica*, cum și mai multe recitări și cântece, au fost executate de mai mulți școlari ai Liceului din Piatra-Némț, cari și-au dat toate silințele și au smuls în repetite rânduri aplausele publicului. După teatru a urmat până la ora 2 din noapte danț, la care au luat parte mai ales țărani.

Pe lângă folosul material, această petrecere a avut și un succes moral, mult mai mare, de ore-ce locuitorii s'au putut încredința încă odată, că-și pot petrece tot atât de bine și fără cărciumă. Prin cărciumi a fost liniște ca nici odată la asemenea sărbători. Ba mulți din țărani au cerut să se dea mai des asemenea petreceri, ceea-ce se va face.

Societatea culturală, călăuđită de d-l Ion Kalinderu, administratorul Domeniului Corónei, și-a făcut de mult un apostolat din luminarea și îndrumarea săténului pe o cale mai bună.

Podul de la Corabia, 1877.

Al II-lea Cuartier al M. S. Regelui la Poradim.

6 BOERIRE

(Sub Regulamentul organic).

De la Palatul de sub Mitropolie, Palat împrejmuit cu ziduri și cu locuințe pentru soldații de pază, Vodă Bibescu eși pe porța cea mare, în trăsura domnăscă, urmat de dorobanți cu coddă, călări pe cai negri și albi. Trecu pe dinaintea bisericeii Domnița Bălașa de pe podul Calicilor, aruncă o privire spre Hanul Manuc, ascultând asurzitorul șgomot din piața mare, și eși pe Ulița Franțuzescă în Podul Mogoșoiei, cotind pe la casa lui Bellu.

La Palatul țarei, din casele lui Dinicu Golescu, nu se oprî ci merse drept la șoseua Kiseleff, primind în drum salutul și zâmbetul marelui boier Barbu Catargiu, care se duceă într'o strălucită butcă la ședințele obșteștei Adunări. De la șoseua, Vodă porunci să-l ducă la casarma Malmaison, unde inspectă pe comandiri, pe prapurcicii, pe cadeți și-i găsi în bună regulă.

Tot pe acelaș drum se înapoiă spre palat oprindu-se puțin la biserica sfintul Dumitru de la Stavropoleos.

- De cine e zugrăvită sfânta Biserică?
- De zugravul Niculache, Măria Ta, răspunse preotul.
- De unde e de felul lui?
- De pe la Câmpu-Lung, mi se pare.
- Bine, are multă pricepere și râvnă.
- Da, Măria Ta!
- Unde a învățat?
- Nicăeri.
- Cum, nicăeri?
- Cred că pe la vr'un iconar, Măria Ta.
- Unde șade?
- Nu știu, Măria Ta.

Vodă porunci apoi să mērgă la Mitropolie.

Aci tocmai se zugrăvise de curând biserica și eră o frumusețe! Venea lume de pe lume să vadă picturile multe, îndeșate unele într'altele, frumoșe de-ți luaă ochii.

- Cine a împodobit ast-fel sfânta Biserică?
- Zugravul Niculae, Măria Ta! Ii răspunse portarul Mitropoliei care se luase după trăsura.
- Tot cel care a zugrăvit și la Sfintul Dumitru?
- Tot. Măria Ta!
- Unde șade?
- In Popa Rusu, Măria Ta!
- Bine.

Vodă porunci chiar în ziua aceea Marelui Ban Filipescu, ca să trecă în Arhondologie pe zugravul Mitropoliei cu rangul de pocomnic, spre a se numi apururea Pocomnicul Nicolae. Banul Filipescu plăti de la el taxa de trei sute lei ce se cuvenea pentru boerie, căci pōte Nicolae n'o fi avēnd avere; Vodă iscăli patalamaua cu pană de vultur, iar boierii, cu pene de gâscă.

D. Teleor.

Informațiuni

Academia Română în sesiunea din Martie a. e., a revisuit ortografia stabilită la 1880 și 1895, introducând unele modificări, și a numit o comisiune, care să întocmescă o broșură cu aplicări la cât mai multe cazuri îndoișoare. Iată acele modificări:

I. Diftongii **ea** și **oa** se vor scrie tot-deauna **ea** și **oa**, iar nu **é** și **ó**, ca până acum.

II. Grupul de consonante **șt** se va scrie **șt**, indiferent dacă vine dintr-o formă flecționară cu **sc** sau nu. De pildă: **știință, pește, crești**, etc.

III. Sonul **z** se va scrie tot-deauna **z** chiar când vine ca formă flecționară dintr'un **d**. De exemplu: **verde-verzi, roză, poezie**.

IV. **i** scurt se va însemna cu **i** simplu; de asemenea **ú** cu **u** simplu. În cas când **i** sau **u** de la sfârșitul cuvintelor sunt intonate, intonarea se va arăta prin acentul grav. De pildă: **oameni, copii, tu auzi, el auzi, tăcú, făcú, a întocmi**.

V. Sonul **ă** se va scrie tot-deauna cu **ă**.

VI. Sonul **î** se va scrie **â**. Cu **î** se va scrie numai la **începutul** cuvintelor.

În scopul generalisării noii ortografii, d-l Ion Kalinderu, administratorul Domeniului Coronei, a făcut cunoscut agenților Domeniilor Coronei, modificările introduse, invitându-i a lua cunoștință de ele și de a le folosi în totă corespondența și actele oficiale.

Ar fi de dorit ca și celelalte instituțiuni să adopte și să întrebuițeze noua ortografie, căci numai așa se va pute ajunge la o uniformitate în scrierea limbii române.

* * *

Încasările tezaurului public. — Ca de obicei, Ministerul finanelor a publicat la sfârșitul lunii Martie, o situație generală a încasărilor și plăților efectuate în comptul bugetului exercițiului 1903/1904.

Încasările generale ale Statului pe luna Martie 1904, au fost de lei 16.810.054,20 — față cu 18.254.381,26 încasați în luna Martie 1903, de unde rezultă un minus de 1.444.326,97 pentru anul acesta.

De la 1 Aprilie 1903, până la 31 Martie 1904, s'au încasat lei 228.188.828,30 — față cu 229.987.671,29 încasați în acelaș interval din 1902—1903.

Resultă deci un minus de 1.798.843,99 pentru exercițiul 1903 — 1904. Acest minus însă trebuie scădut din decimea pe care Statul a acordat-o fondului comunal și care se urcă la aproape patru milioane. Așa dar adăugându-se această decime, am avé un plus la încasări în anul acesta, față cu anul trecut, de vre-o două milioane.

Față cu evaluările bugetare pe anul financiar 1903-1904 de 225.117.000 lei, avem un plus la încasări de lei 3.071.828,30.

La această țifără va trebui adăogat suma ce se va încasa în comptul exercițiului 1903—1904 până la încheerea lui, la 30 Septembrie viitor. În anul trecut, de la 1 Aprilie până la 30 Septembrie, se încasase în comptul exercițiului trecut suma de 19.448.000. Admițând că și anul acesta se va încasa tot atât, am avé în acest cas 21.000.000 peste prevederile bugetare.

Cum vedem bugetele, dau neîncetat însemnate excedente, pe care guvernul le întrebuițează cu atențiune și cu prevedere, pentru lucrări necesare, neprevădute în bugetul ordinar al statului.

* * *

La 30 Martie, orele 3. d. a. s'a efectuat, în locul prefecturii R.-Sărat tragerea loteriei pentru construirea bisericii «Cuvioasa Parașchiva» din R.-Sărat, în prezența d-lui Al. P. Tătăranu, prefectul județului, A. Hartular, directorul prefecturii, V. Dumitrescu, procuror, D. R. Moisoiu, casierul loteriei, și a unui public numeros.

Iată rezultatul tragerii:

1.000 Lei au fost câștigați de No. 102.882.

Au câștigat câte 100 Lei:

No. 55.635, 120.333, 41.236, 856, 57.475, 104.549. 95.852, 50.570, 124.842, și 82.986.

Au câștigat câte 50 Lei:

No. 125.550, 79.462, 61.009, 35.152, 7.980, 16.590, 132.518, 41.821, 148.379, 72.249, 85.687, 17.342, 73.061, 92.956, 76.816, 96.920, 94.938, 73.388, 39.588, 81.675, 71.188, 76.284, 111.242, 149.800, 94.573, 51.198, 50.981, 80.424, 40.778, 89.024, 61.189, 140.725, 127.612, 5.207, 110.763, 85.669, 108.899, 93.982, 142.562, 84.195, 80.108, 67.885, 127.820, 66.237, 15.597, 105.166, 54.955, 137.030, 54.883, 108.848, 70.457, 98.696, 90.739, 84.024, 72.124, 139.912, 40.429, 143.548, 67.792, 110.766, 98.468, 94.369, 10.961, 37.838, 98.930, 35.158, 123.391, 59.361, 94.367, 129.663, 49.076, 67.779, 59.150, 55.146, 7.967, 27.566, 55.596, 74.604, 76.683, 63.821.

Au câștigat câte 20 Lei:

No. 29.854, 110.379, 84.309, 10.366, 3.307, 18.514, 76.351, 56.332, 48.139, 89.820, 88.861, 97.739, 92.829, 9.546, 54.223, 98.367, 113.803, 83.305, 4.275, 52.280, 129.493, 56.281, 84.560, 136.885, 58.523, 33.592, 11.084, 31.521, 47.181, 114.745, 68.048, 84.885, 60.090, 133.689, 83.957, 61.254, 84.694, 85.175, 72.405, 38.433, 52.945, 56.980, 83.669, 64.191, 123.072, 54.194, 133.980, 48.959, 83.298, 133.195, 53.253, 17.189, 75.175, 109.189, 98.642, 77.685, 72.454, 147.208, 73.831, 18.524, 100.166, 59.523, 85.701, 86.066, 140.010, 53.386, 69.322, 72.595, 95.205, 81.299, 86.237, 130.183, 21.706, 18.715, 112.777, 82.419, 74.527, 61.479, 83.679, 70.672, 51.575, 98.099, 103.573, 102.181, 100.462, 65.114, 17.316, 47.357, 65.924, 60.977, 59.540, 36.588, 130.489, 35.063, 114.638, 91.655, 87.121, 459, 134.146, 77.740, 62.966, 28.167, 45.128, 81.679, 82.330, 70.331, 85.398, 106.698, 5.740, 51.843, 56.356, 107.078, 31.551, 87.123, 108.858, 75.671, 84.775, 50.493, 18.385, 23.587, 118.094, 133.643, 36.798, 64.482, 9.666, 66.456, 120.407, 110.588, 13.589, 78.775, 16.656, 122.522, 34.396, 54.093, 26.170, 63.389, 82.923, 75.029, 34.301, 149.462, 61.856, 50.420, 8.621, 89.646, 30.756, 79.306, 57.975, 295. și 88.805.

A doua tragere se va face la 20 Aprilie curent.

Universul.

Putem face ca lămpile cu petrol să nu mai fumeze, înmuind feștila (fitulul) înainte de a-l pune la lampă în oțet tare. După uscarea feștilii o tragem în lampă și prin acest lucru simplu ori și ce afumare sau miros neplăcut pier.

Nu-i bine nici folositor a tăia zilnic feștila lămpii cu foarfecile—după cum în deobște se face—este mai practic a-se șterge cu o zdrăncă môle coróna feștilii arsă și numai sirele ce sunt mai lungi să se pisce cu lórfecile. Prin acesta feștila ține mai mult și lampa luminează mai bine și mai frumos.

DE LA SATE

În ziua de 7 Martie a. c., s'a dat în localul școlii din com. Matca, jud. Tecuci, o prea frumoasă serbare scolară.

Serbarea s'a deschis cu «Imnul Regal», după care a urmat o scurtă cuvîntare, rostită de d-l Invătător I. A. Anghelie, în termeni forte populari prin care arată foloșele culturai pomilor roditori, îndemnând pe locuitorii la cultivarea lor, mai arătând că copiii în școlă pe lângă carte, mai învață și alte lucruri necesare gospodăriei.

Apoi urmă mai multe cântece școlare, recitări patriotice, dialoguri, anecdote de ale d-lui Th. Speranția, precum și două piese de teatru sătete, antiaicoalice: «De necaz» și «Ce face dracul», frumos executate de parte din elevi. Însă ceea ce a plăcut publicului asistent mai mult, făcând să răsune sala de aplause ne sfîrșite, a fost cele 4 eleve și 6 elevi, cari în costume naționale, cu opinii și zurgălăi au jucat patru danțuri naționale: «Banul mărăcine», «Ardelenesca», «Soldățesca» și «Chindia».

Serbarea s'a finit prin velle mulțumiri aduse de d-l I. A. Anghelie publicului asistent, și în deosebii d-lor Ion I. Stoenescu primarul comunei, Lascar Hulea, ajutor de primar și Ion V. Bejan alegător col I, cari au pus tot interesul pentru ca publicul să asiste în număr cât mai mare.

Iar sătenii pe deplin satisfăcuți au adus d-lui I. A. Anghelie mulțumire, prin cuvintele: «Să trăiți d-le Invătător, că până a nu veni d-vóstră la această școlă, n'am mai avut așa frumuseți, și să ne mai faceți».

Serbarea a fost dată în scopul de a se cumpără pomi și seminte pentru plantarea grădinei școlare.

DIÎ LITERATURA POPORALĂ

S'a dus cucul de trei zile
 Și s'a dus și iară vine
 Și n'are unde se pune.
 Se pune pe-o rămurea
 Mai din deal de casa mea.
 Fugi cucule de-acolea
 C'oiu luă pușca ș'oiu da
 Și ții-oiu rupe ramura
 De n'oi mai putea cânta.

Culese din comuna Socea, de A. A. Naum.

Suntem dejă în a doua jumătate a anului al VII-lea și totuși un mare număr din abonații noștri n'au trimis încă micul cost al abonamentului, deși 'i-am rugat de mai multe ori, ba unii nu sunt încă achitați nici pe anul trecut al VI-lea. Facem apel la d-nii abonați și îi rugăm a grăbi cu trimiterea abonamentelor, prin mandat poștal, care nu costă decât 5 bani. Avem credința că rugămintea ce facem va fi luată în de aproape băgare de seamă.

Societăți economice la sate.

INFIINȚĂRI.

În com. Luciu, jud. Ialomița, din inițiativa d-lui Justinian A. Popescu, notar, și Vișan C. Manea, învățător, s'a înființat o bancă populară cu numele de «Dunărea», având 40 de membri fondatori cu un capital social sub-scris de lei 5.100.

Banca funcționează cu activitate sub următoarea administrație :

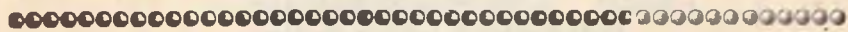
Justinian A. Popescu președinte, Marin S. Curcă, vice-președinte, A. I. Cârceiu, Gh. R. State, Oprea Giușcă și T. Popa, consilierii; C. Dimitrescu primar, N. C. Drăgan și Gh. Ștefănescu cenzori; Giovane Păsculescu, T. T. OGREZEANU și R. ROȘIORU, suplianți.

Sandu B. Cloșcă secretar-comptabil (casier).

La care vârstă e mai frumósă femeea ?.—Nu este motiv, pentru ca femeea, după legile generale ale naturii, să nu câștige în cursul anilor în frumusețea feței și-a formelor. Dorința multor femei de-a se vedé iarăși în epoca pubertății, ar fi o nebunie; ori-ce femeie, care duce un trai natural și regulat, va fi la vârsta de 40 ani, mult mai frumósă și mai atrăgătoare de cât o fată de 16 ani. Perfecțiunea fizică și spirituală ar fi nedespățită la o «femeie model», și pentru aceea anii între 35 și 40 sunt cei mai buni și mai doriți.

Istoria ne învață, că cele mai frumóse femei au ajuns în această epocă la culmea celebrității lor. Cleopatra regina Egiptului, trecuse de 30 ani, când știu să captiveze pe Antoniu. Aspasia era de 36 ani, când se căsătorii cu Pericle, și după 30 de ani era încă foarte seducătoare. Regina Franței, Ana de Austria, era de 38 de ani când a fost declarată ca una dintre cele mai frumóse femei din Europa. D-șóra Mars era frumósă la vîrstă de 45 ani, iar madame Recamier la 40 de ani.

Contra furnicilor la pomii.— Să se prepare apă tare de săpun. Cu acesta se stropesce și se udă locurile pe unde umblă furnicile. Veđi «Albina» No. 2 din 12 Oct. an. I. 1897.

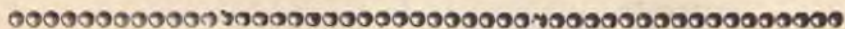
Capsule de marcat ori-ce vite spre evitarea perderii și furatului lor.

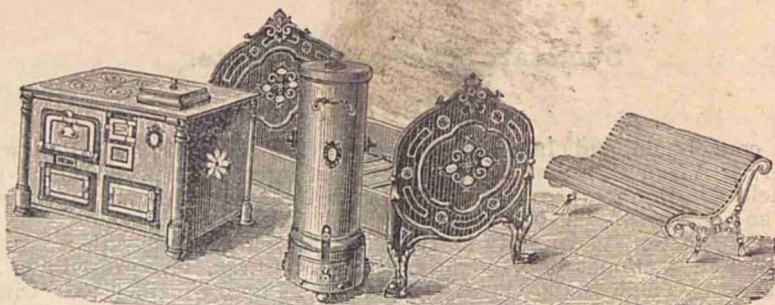
De vîndare numai la Societatea în Comandită

WEIL, JOSEPH & Co

Mașini agricole și industriale

București, Str. Smârdan No. 7.

FABRICA COMETUL ADOLF SALOMON

Str. Dómei 14, București.

Sobe Calorifere. Mașini de bucate.
Mobile de grădină. Paturi și mobile
de fier.

52-4

••••• Cel mai mare și vast magazin și singurul care vinde eftin.

Dilnic sosesc Incălzăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii
din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei 10.95, 11.95, 12.95, 13.95.
• • • Nasturi	• 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
• Lack cu Elastic sau Șireturi	• 12.95, 13.95, 14.95.
• • • Nasturi	• 13.95, 14.95, 15.95.
• Chevreau cu Elastic	• 12.95, 13.95, 14.95.
• • • Nasturi	• 13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei 10.95, 12.95, 13.95.
• • • Botoni	• 11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
• • • Colori	• 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
• Gems cu Nasturi și Șireturi	• 7.95, 8.95, 9.95.
Pantofi de Chuvreau albi decoltați	• 5.95, 6.95.
Idem cu Șireturi și Nasturi	• 6.95, 7.95, 8.95.
Idem de Lack diferite forme	• 5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.

Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați ou prețuri labulos de eftine.
In tot deauna se găsec marl cantități de mănuși Glacé, Albe, Colori,
și Negre pentru Dame Lei 2.50.

• Bărbați • 2.95.

Rupându-se la incercare, se dă altă pereche.

Magasin la tóte Sesónele, Calea
Victoriei No. 27, alături de Poliția
Capitală, București.

5%

Cupon de reduție pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistei vor avé un scóddémint de
6% din prețurile insemnate, prezentând
cuponul.